

Az élet elixírjét keveri

Nagy varázsló az élet, hiszen az elmúlt hetekben 75 éves születésnapját ünneplő Aradszky László „Nemcsak a 20 éveseké a világ” című dalának elsőszámú, élő reklámja. Mert ama húszashoz egy ötvenest tett hozzá, hogy ezt az időtávot végig is énekelte...

Tanúsíthatjuk: él, virul, dolgozik önmagát menedzselő kicsiny csapatának elsőszámú motorjaként. A naptára még most is tele van jegyzetelve a fellépések időpontjaival, hosszú hónapokkal előreszólóan. Valami csoda folytán hosszú évtizedekre „jelgelte” maga körül a népszerűséget. A budapesti **Lizard Étterem**, mint állandó vendégfogadó helyszínünk, úgy készült Aradszky László vendégül látására, hogy még egy-két szabadnapos felszolgáló is bejött az énekes kedvéért. **Florovits György**, a Lizard vezetője meg is jegyezte, hogy munkatársai felvillanyozódtak a vendég nevének hallatán. Ilyen kellemes előjelek után percre pontosan nyomta le az étterem bejárati ajtajának kilincset a nemrégiben pályafutásáról „Az örök élet színpadán...” címmel könyvet is megjelentető élő legenda. S ez a legenda nagyon is emberi, minden mozdulata, megjegyzése, kisugárzása őszinte, nem hivalkodó. A pályán maradás bölcsse tette Aradszky Lászlót. Tisztelet a múltját, nagyon is megbecsüli a jelenét és abban is mellészegődött a szerencse, hogy népes családot mondhat a magáénak. (Felesége, 20 éves társa, két gyermeke és négy unokája. veszi körül.) Azaz a jövő is biztosítva van. Néhány évvel ezelőtt nagyon szigorúan fogyókúrázott, most azonban – mintegy finom jelzést adva a Lizard szakács és felszolgáló csapatának – kicsit lazított önmaga sanyargatásán. Mértékkel kóstol, akár a nehéznek mondott magyaros finomságokból is, a vörösborokról nem is beszélve. (Egy-két pohár, de csakis a legjobb nedűkből, mert úgy gondolja, ennyi dédelgetést megérdemel önmagától.)

Kérdezni sem kell, a délutáni csendes időszakban még a felszolgálóknak is van pár perc ideje arra, hogy behallgassanak a közvetlen hangvételi beszélgetésbe. Sok nemzedék számára jelentette és jelenti jelenleg is az ÉNEKES-t. De maga is egy olyan nemzedék tagja, amelyik szinte a semmiből jutott fel a csúcsra induláskor. Remek dalszerzőktől, szövegíróktól kapott slágereket, ő pedig ezekkel a kincsekkel élni tudott. Hihetetlen, de ez a 75 év nem látszik sem az arcán, sem a mosolyán, össz-megjelenésén, csillogó még most is kamaszosan sugárzó kék szemén. A mindenható bizonytalansággal valamilyen oknál fogva hordozza a tenyerén. Jó gének, jó idő- és tempóérzék és egy mélyből táplálkozó tehetség. Lehet mindez alap, de az ő sajátos élet elixírjéhez még más is kellett:

- Bizony a szerencsét is említhetném, de annak pontos mértékét nem tudnám meghatározni – mondja, miközben jófajta villányi Portugiesert illatoz, majd kortyolgat. – Ebben a mixtúrában benne van a foci imádata is, hiszen eredetileg labdarugónak készültem, mondták is annak idején – és ezt az örök cimbo-

ra, Koós Jani barátom is megerősítette -, hogy némi tehetséget felmutattam e tekintetben is. A jó sorsom úgy hozta azonban, hogy a legendás SZÚR (színészek, újságírók Népstadionbeli összecsapása, 70 ezres nézősereg előtt) mérkőzéseim megmutathattam ebbéli kvalitásaimat. Micsoda csapat volt ez! Már sokan nem élnek, de minden egyes csapattárs emlékéért tisztelettel ápolom. Szóval a sztárságnak az én életemben más és más volt a megnyilvánulási formája különböző korszakaimban. Nekünk a televízió sokat segített, ha úgy tetszik megalapozta sikereinket, de legalább annyira fontosak voltak számunkra a vidéki fellépések. Aztán jöttek az új korosztályok és stílusok, s ezen közben is talpon, azaz színpadon kellett maradnunk. Voltak olyan korszakaim, amikor át kellett értékelnem önmagam művészetét, szerepét a hazai könnyűzenei és pop világban. Ennek lényege, hogy sohasem csak a régi, jól bevezetett dalaimat énekeltem, hanem újabb számokkal is megjelentem s jelenek meg ma is a közönség előtt. A könyvem mellékleteként szereplő CD erre kézzel is fogható példa.

Jönnek a Lizard étel szerzemények, amelyek ugyanazt a felsőfokot képviselik gasztronómiában, mint könnyűzenében a maga műfaját illetően Aradszky László. Van ebben a bélszínben régi magyaros motívum éppúgy, mint vadonatúj még csak most felfedezendő fűszer és zöldség komponens. A malackaraj elkészítése s ugyancsak fűszerezése, a hozzáadott köretvilág a csúcsgasztronómiát képviseli. Florovits György maga is részese a kötetlen díszkurzusnak. Vendéglátósként nagy színház rajongó, de szeret koncertekre is járni. Ő is arra kíváncsi, ez a 75 év milyen varázslatnak köszönhető. Bár látni a szemén, hogy a mostani találkozás gondolatfonala, kedves vendégének „allűrmentes” megnyilatkozásai, közvetlensége valamelyest segít a titok megfejtésében. De ezúttal maga az élet adja meg sajátos választát minderre a legjobban. A konyhán dolgozó egyik fiatal szakács arra kéri Aradszky Lászlót, hogy a 85 éves nagymamája kérésére adjon autogramot számára, mert nagyon várja, hogy hazavigye. S még valamit kér. 25 éves kolleganőjének nem volt ideje most személyesen köszönteni, mert sürgős teendők akadtak hátul a konyhában. Lenne szíves, neki is adni egy autogramot.

Ő viszont saját magának kéri...

Kiss Dezső Péter

